

Onder Uw aandacht...

Op zaterdag 21 april 2007 zullen we ons jaarlijks concert uitvoeren. De titel van het concert luidt "Swing Close goes Latin" en zal worden ondersteund door een Zuid Amerikaans combo. Daarnaast zal een deel van het standaard repertoire ten gehore worden gebracht.

Datum: 21 april 2007

Locatie: aula van het Hooghe Landcollege. Tijden en toegangsprijs worden nog aangekondigd.

Even voorstellen.....Ruben van Keken

Het is raar om een interview te houden met Ruben. Wij kennen elkaar sinds 1999 via het project La Mama. In mijn gedachten is hij nog steeds die jongen van 16. Maar als ik nu opkijk, zie ik daar een volwassen man zitten, ff wennen.

Ruben van Keken werd geboren op 9 april 1984 in Amersfoort, een rasechte keientrekker dus. Hij komt uit een open en gezellig gezin, vader is politieagent en moeder is de kunstzinnige van het gezin. Vader speelt klarinet en moeder zingt. Muziek is er echt met de paplepel ingegoten. Verder zijn er nog twee zussen en een broer. Vroeger waren ze een soort "Kelly familie", maar alleen Ruben is verder gegaan in de muziek, broer en zussen zijn een andere weg ingeslagen. Ruben praat met een glimlach over de tijd vroeger thuis. Zijn ouders steunden hem en zijn broer en zussen altijd enorm. Hij mocht alles uitproberen, zijn ouders stonden altijd achter hem. Hij gaat bijna nog trotser kijken als hij twee uitspraken van zijn moeder noemt: "Ruben kon eerder zingen dan praten" en "Ruben hoeft niet opgevoed te worden, hij is veel te braaf". Als ik vraag om in 3 woorden antwoord te geven op de vraag "wie is Ruben?", zegt hij: "drie maar"? Na even nadenken komen er toch vrij snel drie uit: "muzikaal, levensgenieter en harde werker". Dat vraagt natuurlijk om een toelichting. Muzikaal omdat muziek een verslaving is, een manier van leven". Levensgenieter omdat hij doet wat hij echt wil. "Ik ga mijn droom achterna, geld komt op de tweede plaats". (sorry, Koen bij jullie staat het salaris al vast (paola)). Harde werker: "altijd bezig, ik kan moeilijk nee zeggen. Maar ik doe altijd leuke dingen".

Ruben doet nu het conservatorium richting docent muziek. Hij wil uiteindelijk muziekdocent worden, maar eerst wil hij nog het podium op. Daarom gaat hij audities doen voor de opleiding muziektheater. Hij wil zich daardoor uitleven op het podium, liefst kleinkunst, en dan later voor de klas.

Ruben is via Suze, de vorige pianist, bij Swing Close terecht gekomen. Hij heeft altijd hart gehad voor Close Harmony, waarbij hij het liefst gaat voor de tweede of derde stem.

Het enthousiasme van Swing Close en hun enthousiasme voor zijn enthousiasme, was voor hem een reden om JA te zeggen tegen het aanbod.

Een echt voorbeeld heeft Ruben niet, hij haalt uit verschillende mensen wat hij er uit wil halen. Dat is bij de ene dit en bij de andere dat. Op dit moment leert hij erg veel van zijn leerlingen.

Op het verlanglijstje van Ruben staan zeker nog, spelen in een grote productie, reizen en een vriendin. (nu kan ik schrijven, wie wil? Maar dat is zo afgezaagd dus doe ik dat maar niet) Als laatste wil hij nog even kwijt dat hij het onwijs naar zijn zin heeft bij Swing Close.

"Ruben terug komen, ik moet nog een foto van je maken?" Hij zat al bijna op de fiets terug naar huis.

Paola

Ondertussen in Oeganda.....

Op 10 juni 2006 heeft **Swing Close** meegewerkt aan een **benefiet concert** ten gunste van het Rachele Rehabilitation Center in Oeganda. In totaal heeft deze actie ruim €7500,- opgebracht. Dit geld is deels afkomstig van het concert van 10 juni, deels van de andere acties die de familie Witteveen heeft uitgevoerd. De gehele familie, Martin, Maria en hun drie kinderen, hebben dit bedrag tijdens hun reis door Afrika persoonlijk overhandigd aan de initiatiefneemster van het complex, Els de Temmerman. Hieronder volgen een paar citaten uit het reisverslag van de familie.

"Na de lunch bezoeken we een vluchtelingenkamp, zo 15 kilometer oost van Lira. Daar woonden eerst zo'n 45.000 mensen uit de streek in dicht op elkaar gepakte hutjes, maar de helft van de bevolking is weer terug naar haar dorpen omdat het de laatste tijd redelijk veilig is. We hebben eerst wat schroom om daar binnen te vallen, maar als snel blijkt dat de mensen het leuk vinden om hun verhalen te vertellen. Twee leiders van het kamp leiden ons rond. We spreken met een 80-jarige oude vrouw zonder veel tanden, Maria moet een jerrycan met water op haar hoofd dragen, ze moet naaien op een oude Singer en we bekijken de oude hutjes.

Ronald heeft veel bekijks van een groepje mannen dat zit te drinken. Uiteindelijk belanden we op de markt, waar naast wat eten en zo ook kleren en stoffen worden verkocht. Kennelijk is er nog een behoorlijke lokale economie. Zelfs met erge honger gaat die door."

Martin Witteveen

"Het is bijna donker als we terug zijn. Daarom komen we de volgende morgen nog een uurtje terug om de officiële opening te verrichten van de computerklas. Maria knipt het lint door en zo'n 20 leerlingen nemen plaats achter de gloednieuwe computers die een week eerder zijn geïnstalleerd. Internet is nog niet aangesloten. Er wordt in verschillende groepen lesgegeven omdat het lokaal mateloos populair is bij alle leerlingen. De lerares laat zien dat de kinderen in één week hebben geleerd hoe ze de computer aan en uit moeten zetten, hoe ze 'Word' moeten openen en ze laten zien dat ze woorden kunnen typen. Er is één jongen wiens vingers door de rebellen zijn afgesneden, maar hij kan de muis bedienen en zit net zo gefascineerd naar zijn scherm te kijken als de rest. Ronald gaat achter de computer van de lerares zitten en laat een verbaasde groep zien hoe een racespeltje op de computer werkt. Een van de jongens kan het al gauw nadoen."

COLOFOON

Layout:

Bas van den Brink

Tekst en foto's:

Paola Langerak,

Martin Witteveen

Voorzitter:

René Wijkamp

www.SwingClose.nl

Heb je een leuk artikeltje voor de

nieuwsbrief? Kopij

kun je sturen naar:

Info@SwingClose.nl

onder vermelding

van "kopij

Nieuwsbrief".